

Odwołanie od wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) wydanego w dniu 14 lutego 2019 r. w sprawach połączonych T-131/16 i T-263/16, Belgia i Magnetrol International/Komisja, wniesione w dniu 24 kwietnia 2019 r. przez Komisję Europejską

(Sprawa C-337/19 P)

(2019/C 213/19)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Europejska (przedstawiciele: P.J. Loewenthal, F. Tomat, pełnomocnicy)

Druga strona postępowania: Królestwo Belgii, Magnetrol International, Irlandia

Żądania wnoszącego odwołanie

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu (siódma izba w składzie powiększonym) z dnia 14 lutego 2019 r. w sprawach połączonych T-131/16 i T-263/16, Belgia i Magnetrol International/Komisja, EU:T:2019:91, w zakresie, w jakim Sąd orzekł, że decyzja Komisji (UE) 2016/1699 ⁽¹⁾ z dnia 11 stycznia 2016 r. w sprawie programu pomocy państwa dotyczącego zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków SA.37667 (2015/C) (ex 2015/NN) wdrożonego przez Belgię błędnie zakwalifikowała system „nadmiernych zysków” jako system, o którym mowa w art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589 ⁽²⁾;
- przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd w celu zbadania zarzutów, które nie zostały jeszcze rozpatrzone; oraz
- rozstrzygnięcie o kosztach postępowania w pierwszej instancji i o kosztach postępowania odwoławczego w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd naruszył prawo, stwierdzając, że praktyka interpretacji indywidualnych prawa podatkowego (tax ruling) w odniesieniu do „nadmiernych zysków”, wprowadzona w życie przez Belgię w latach 2004–2014, została błędnie zakwalifikowana jako system, o którym mowa w art. 1 lit. d) rozporządzenia 2015/1589.

Sąd dokonał błędnej wykładni pierwszej przesłanki określonej w art. 1 lit. d) i przeinaczył motyw 94–110 zaskarżonej decyzji, stwierdzając, że Komisja uznała, iż jedynie akty ustawodawcze wymienione w motywie 99 stanowią podstawę systemu „nadmiernych zysków”.

Sąd dokonał błędnej wykładni drugiej przesłanki określonej w art. 1 lit. d) i przeinaczył motyw 100–108 zaskarżonej decyzji, stwierdzając, że przyznanie zwolnienia z opodatkowania nadmiernych zysków wymagało przyjęcia dalszych środków wykonawczych.

Sąd dokonał błędnej wykładni trzeciej przesłanki określonej w art. 1 lit. d) i przeinaczył motyw 66, 102, 103, 109, 139 i 140 zaskarżonej decyzji, stwierdzając, że dalsze środki wykonawcze były niezbędne w celu zdefiniowania beneficjentów zwolnienia z opodatkowania „nadmiernych zysków”.

Wreszcie Sąd naruszył ratio legis art. 1 lit. d), stwierdzając, że Komisja błędnie zakwalifikowała system „nadmiernych zysków” jako system objęty tym przepisem.

⁽¹⁾ Dz.U. 2016, L 260, s. 61.

⁽²⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2015/1589 z dnia 13 lipca 2015 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania art. 108 TFUE (Dz.U. 2015, L 248, s. 9).